

Театр

Наталія Горішна

І коли те дівчатко в сукенці
Обернулось на вдóву жону? –
Біль під серцем, над серцем, у серці,
Біль у сні й поза межами сну...
У житті, як у душній гримерці,
Удає – за усяку ціну –
Що зіграє не гіршу із версій,
Не зганьбить свою ролю земну.
Удає... А в нічницях багряних,
Час правдиво вернувши назад,
Через давнє, незбуле, кохане
Пізнає філософію втрат:
Що життя – шлях від рани до рани,
Смерть – лише недолугий театр.